

Odvzel jim je delavske knjižice in jih je pozval, naj mu sledijo na stražnico. Stražnikovemu pozivu so se fantje prvotno uprli in šele tedaj, ko so čuli, da je poslal po ojačenje, so stopili z njim iz krčme. Zunaj na prostem so ga pobili na tla in eden ga je osemkrat zabodel z nožem v hrbet. Napadeni je še imel toliko moči, da je oddal iz službenega samokresa strel, s katerim je hotel priklicati pomoč. Napadalcu so se spustili v beg, vendar so ujeli policisti dva in sicer Rudolfa Jankovič in Jožefa Suknajič, pomožna delavca iz Trbovelj. Ptujška policija je obvestila mariborsko, ki je zaprla še tri preostale: 22-letnega Antona Šprajca, 24letnega Franca Legata in 21letnega Antona Romiha. Vsi trije so brezposelni potepuhi.

Elektrika ne pozna šale! Skupina fantov od Sv. Miklavža na Dravskem polju je popivala na veselici v Dobrovcah do 4. ure jutraj. Na poti proti domu so prišli do falskega elektrovođa. 21letni delavec Fr. Lešnik je iz fantovske nagajivosti splezal na stolp električnega vođa in pozival še druge, naj mu sledijo, če imajo korajžjo. Lešnik je že bil na vrhu stolpa, ko je začel za njim plezati Kirbiš, drugi pa so čakali spodaj. Lešnik se je dotaknil z levico žice z visoko napetostjo. Iz žice je počilo, nesrečneža je objel ogenj in že je tudi padel na tla, kjer si je še prebil lobanjo in obležal mrtev. Plamen mu je obžgal roke do ram ter noge do kolen. Električni tok je udaril tudi Kirbiša, ki si je še pa otel življenje. Ta žalosten slučaj bi naj bil dovolj svarilen, da elektrika ne pozna nobene šale!

Hud zabodljaj. V noči na zadnjo nedeljo so neznanci napadli pred Žoharjevo gostilno na Teznu pri Mariboru Pavla Dvoršaka, 18letnega delavca od Sv. Martina pri Vurbergu. Eden ga je hudo zabodel z nožem v levo nogo. Poškodovanega so spravili reševalci v mariborsko bolnico.

Aretiran je bil v okolici Ormoža 22letni posestniški sin Ivan Serce iz Vratja vasi pri Apačah, ker je tamkaj smrtnonevarno

zabodel 26. julija delavca Franca Poša iz Donnersdorfa iz Avstrije. O žalostnem slučaju smo poročali v zadnji številki. Po Po krvavem dejanju je divjak zginil z doma. Potepal se je med drugim celo po Mariboru, se je podal nato v Ormož, kjer se je skrival po okolici. Našli so pri njem 2200 Lm. Serce je po aretaciji izpovedal, da se je po pretepu splazil domov in vzel 3000 Din. Predali so ga okrožnemu sodišču v Mariboru. Zabodeni Poš se zdravi v bolnici v Radgoni, kjer se mu je prvotno obupno stanje obrnilo na boljše.

Samomor v duševni zmedenosti. Na železniški progi pri Pečovniku v okolici Celja so našli zadnjo nedeljo razmesarjeno truplo 29letnega Franca Pukla, trgovskega pomočnika iz Maribora, ki je bil uslužben v Celju. Pukl je dobil pred dnevi pri kopanju solnčarico in je izvršil obupno dejanje v duševni zmedenosti.

Nepopoljšljiv. V maju je bil deležen pomiloščenja 26letni Janez Bezovšek iz Gornjega grada. Obsojen je bil radi tatvine na 2 in pol leta ječe. Radi lepega vedenja v zaporih so ga 9 mesecev poprej izpustili na svobodo pod pogojem, da ne bo tekom treh let ničesar zagrešil. V prostosti se ni hotel oprijeti nobenega resnega dela. Zadnje dni so ga prijeli v Kamniku, kjer je prvotno ušel stražniku, a je pozneje padel v roke orožnikom. Dognali so, da je zopet kradel in vlamjal in bo na novo obsojen ter bo še odsedel preostalih 9 mesecev.

Iz obupa nad življenjem se je obesil za kljuko vrat v delavnici 55letni Jožef Videnšek, brivski mojster v Ljubljani na Zaloški cesti in pristojen v št. Rupert pri Krškem. V obupno dejanje so ga nartirale denarne težave.

Mednarodni slepar pobegnil. Evropska policija zasleduje mednarodnega sleparja Bernarda Jaffe. Star je 48 let in Berlinčan. Že v mladih letih je toliko zagrešil, da bi ga takoj zaprli v Berlinu, na Dunaju in v Parizu. Pred štirimi leti se je zadrževal v Dubrovniku, kjer je tamošnje trgovce in industrijce ogoljufal za 400 tisoč dinarjev. Po goljufiji se je umaknil v

grško prestolico Atene, kjer je moral v bolnico. Predno so ga utegnile grške oblasti izročiti, je pobegnil v Jugoslavijo in nato v Avstrijo. Na Dunaju so ga prijeli in poslali v Dubrovnik. Zadnje dni je tako oboel, da so ga poslali v bolnico. Kakor hitro je bil pri močeh, je pobegnil — neznano kam.

Slovenska Krajina.

Sobota. V Soboto je nastavljen iz Turnišča kaplan g. Šoštarec Alojzij, na njegovo mesto je prišel novomašnik g. Holzeđl Anton. G. Šoštarec bo imenovan za kateheta na gimnaziji. Mi gospodu prav iz srca čestitamo in obenem dijaštvu, da dobi takega naslednika g. Kelenca. Sicer bodo gospoda v Turnišču zelo pogrešali, pa še bolj je potreben na naši gimnaziji. Gospod se je vedno odločno zavzemal za naš list in ga širil, zato nas še bolj veseli, da je prišel v Soboto, v center Slovenske krajine, kjer bo še več lahko storil za dober katoliški tisk.

Sobota. Bivši ravnatelj Martinišča dr. Kelenc Tomaž, zdajšnji ravnatelj v Splitu, je obiskal te dni svoj rojstni kraj. Bil je naprošen od g. novomašnika Kozar Alojzija z Goriškega, da mu je pridigal pri njegovi novi sv. maši. Pridiga je bila zelo ganljiva in je segla vsakemu verniku globoko v srce.

Bistrica. V Muri je utonil mlad fant Hozjan. Bil je že več časa v Splitu v samostanu. Rad bi bil duhovnik, ali pa vsaj frater. Z velikim veseljem je odšel z doma in se v samostanu dobro počutil. Njegova pisma, ki nam jih je pisal kažejo zlato dušo, ki je v njem prebivala. Prišel je na počitnice, se kopal, skočil v vodo in nenasitna deroča Mura ga je zakopala. Naj mu bo Bog usmiljeni sodnik, domačim pa ob težki izgubi naše iskreno sožalje!

Sv. Sebeščan. Občinskih volitev se vse nekam boji. Še sedaj nismo spravili občine v red. Najbrž bo naša občina razbita. Če namreč sedeža ne bodo prenesli k Sebeščanu, gre ta vas v Pucconce, kjer so manjše doklade. Brez te vasi pa občina ne more delovati. Naš občinski tajnik bi nas tudi rad zapustil. Prosil je za tajništvo v Dolnji Lendavi.

»Ho, nikar tako naglo! Jaz bi te mogel bolj po pravici imenovati goljufa. Od tistih šestih jurijev, za katere sva se zmenila, mi nisi še niti pare dal.«

»Ti zlodej, zakaj bi ti jih naj bil dal? Poprej bi bil ti moral izpolniti, kar sva se pogodila. Toda namesto da bi bil Vando, to coprnico, spravil tja, kamor sem ti rekel, si mi jo nastavil tu sem pred nos.«

»Pogodila sva se, da mi boš plačal v šestih urah. Pa nisi. Medtem mi je beštija ušla in nisem je več mogel dobiti v kremplje.«

»Lažnivec, ali misliš, da ti verjamem? Zmenila sta se z dekletom, pa me imata za norca.«

»Ali se ti meša? Ali res misliš, da sem tako neumen, pa da se bom tu okoli orožnikov motovilil, ko me vsak trenutek lahko primejo in za kako leto zaprejo? Menda tebi in tvojim norcem na ljubo, ha?«

»Zakaj si pa potem deklino na Ravne spravil? Zakaj, te vprašam!«

»Saj je nisem jaz. Vzeli so mi jo in nihče se zaradi tega ni toliko jezil kakor jaz. Menda vendar veš, da sem jo od jeze skoraj ubil. Zaradi tega sem moral izginiti in dve leti se nisem smel prikazati tod okoli. Tri prste bi si dal odsekati, če bi jo spet dobil v pest.«

Osojnik mu je moral verjeti. Stisnil je zobe, nekoliko časa molčal in potem srdito zamomljal:

»Spravi mi vraga s poti! Spravi jo daleč kam!«

»Že dvakrat sem skušal, da bi jo ujel, pa ni mogoče,« je odgovoril cigan. »Da bi jo po sili, na to ni misliti; drugače pa se ne da in ne da.«

»Kaj potem?«

»Nič. Pustiti je treba; kakor je, pa je.«

»Preklete, po kaj pa si potem prišel? Kaj hočeš pri meni? Ali spet denar?« je zarohnel Osojnik.

»Glej, glej, kako dober nos imaš; koj si pravo zavohal!« je dejal cigan porogljivo. »V hudi stiski sem.«

»Seveda, saj ti na obleki vidim,« mu je kmet jedko in zasmehljivo odvrnil.

»Kaj! Obleko je lahko dobiti; toda denarja — denarja — s tem je huje. Moja tropa se je na vse kraje razletela, šotore so nam požgali, konje pokradli. Z Bistrom, svojo ženo, sem ostal sam na svetu; hujši ko največji berač.«

»Ne boš me ujel na take ciganske limanice; poznam tebe in tvoje ciganske litanije. Ne morem ti pomagati; jaz tudi nič ne zaslužim.«

»S ciganko Vando si si celo bogatijo pridobil. Nekaj drobtin boš vendar tudi svojemu prijatelju in pomagaču Mirku tudi privoščil.«

»Hahaha, takih drobtin si že toliko namolzel iz mene, da jih je tudi že za celo bogatijo. Zdaj sem se pa naveličal. Niti pare ti ne dam več.«

Največji sp...nik na svetu

dogotavljajo v Black Hills na severu severnoameriške države Dakota. V živo skalo so uklesane glave največjih državnikov Združenih ameriških držav. Glava predsednika G. Washingtona je od čela do brade visoka kakor petnadstropna hiša, ostale glave dosežejo višino 60 m. Na tem spomeniku je zaposlenih na stotine delavcev od leta 1927 do danes.

Ob zgornjem toku južno - ameriškega vrelotoka Amaconas so ujeli anakonda kačo v dolžini 13,4 m

Povprečna globočina vseh oceanov znaša 3800 m.

(Dalje sledi.)